

PONNY EXPRES

Časopis Spoj.Osad Hvězd

Lonely Trails & Niobara

číslo 11 cena 3\$

Ročník 1-1974

Slasti a strasti jednoho vandru

Jede zase na vandr. Po dlouhý době jinej, než normálně. Proč jinej? Asi to bude tím, že po dlouhý době zase sám. A do Ráje. Kam ještě, to nevím. Asi tam, kde mě vyhoděj.

Vysočany mě nevítají. Spousta kovbojičků, který neuměj říct to prostý "AHOJ". Jenom tři mi odpovídaj. Dávám se s nima do řeči. Jedou k Vaisovi a na Soušky. Kupuju Mladou Boleslav za 9,20 Kčs a sedám do celkem prázdného /oproti jiný/vlaku.

Postarší pán mi dává tenhle papír, za což mu vyprávím o letadlech - právě v okamžiku, kdy jedeme okolo Kbelského letiště, a přelétává nás "čtrnáctka" tak 15 metrů nad námi. Všichni se přikrčí a potom ulehčeně vydechli když se snáší o kus dál na dráhu.

Pán vystupuje a já čučím z okna. U Čakovic vidím pár dívoček hus. Sedím dál a čekám, co se děje.

Asi po 1 a 1/2 hod. jízdy začíná pršet. Parádní duha. Pozor. Světe drž se. Těsně před Mladou Boleslaví, když už vlak brzdil, šel jsem na záchod a TĚKLA VODA.

V Mladý to stojí na dvě piva a právě když dopíjím to d ruhý přihasí si to pára. Ale jáká "PAPOUŠEK". Samá překvápka. Jsem zvědav, co mě čeká dál. Do Turnova jsem dojel OK. Aby řeč nestála, tak jsem vyzazil na Valdštejn kam jsem se vycáral po čtyřech celkem snadno. Takový čtyři higiony od něj našel pěkněj převis asi s 25 cm listím. To byla chrupna.

Ráno jsem vyrazil asi v 7 a to směrem na Alacha, který zatím zůstal Alachu podoben. Po krátkém hampáku jsem zacítil na Bobák řka dám si dvě piva, ale mejlka. Sedělo tam asi -pardon přesně 21 rádobyvandráků již, nebo ještě řádně zpitých. A to bylo 10 hodin. Toulavý boty mě odtamtud vynesly řáckým fofrem již po prvním pivu. Natáhnul jsem to směrem na Mladějkov a dál přes Maršov do Pracháči.

Celkem nic moc. Spousta horolezců a 5x tolik mastňáků. Binec všude jako na trafouši a tak už podruhé tento den jsem hezky rychle vypad. Uvidím, co bude dál. Dávám špek se skývou a zapíjím vodou a sluníčko mě vytahuje na jihozápad. Přecházím vrch Houser, míjím ves Nadslav a dorážím k rybníku Mordýř, kde mě nikdo nezamordoval ale upražilo mně sluníčko. Od tohoto místa táhnu stále na západ, až do Mladý. Ve vsi Batím vyměňuji 5 našlých žampionů za vodu do feldy a lezu přes pole do Markvartic, kde je krásný kostelík. Dávám si 2 piva a startky za 8,20 a vyloženě se doplazím do lesa k potoku. Dělam si kolínka a zalejzám do spacáku. Je 9 hodin večer a mám v nohou od pátku večer 130 hignonů.

Vstávám v půl osmé a dojíždím zbytek kolínek. Potom si dělám puding. Jaká slast mít ho celej pro sebe. Vyrazím a přesně na vteřinu v 8,45 přecházím 1/2 východo do Středočeského kraje. Táhnu dál přes Dolní Bousov. Za ním vstupuju na koleje a po nich táhnu až do Židněysi a odtud po silnici.

Po chvílce usedám na návrší, odkud je vidět na Mladou Boleslav a dávám Ráchnpauzu. Vycházím ve dvě hodiny u vidiny oroseného piva.

Přicházím na okraj Mladé Boleslavi a ptám se nějakého pána /je ve výborné náladě/ kudy na hlavní nádraží. Popíše mi cestu a ptá se mě odkud jako že jdu, že jsem tak ucabrtanej. Po- vídám že z Turnova. Načež vyvalí voči a ztvrdne protože přicházím skoro úplně z jiný strany. Musel jsem mu vysvětlit, že jsem se byl skočit mrknout na Fracháčích. Začne kroutit hlavou, ale já už to mířím k nádraží, cestou se musím ještě 2x ptát a potom šťastnej dorážím ten 59 km.

Kupuju si Prahu, pivo a letím na dvoupatrák, který se vzápětí dává do pohybu. Taký zvláštnost. Dvoupatrákem jsem jel naposledy asi před 2 lety na Dobříš.

Usedám nahoře ke dvěma trampům. Fajn kluci, takže si dobře povídáme. Celej zbytek hořejšku jsou nějaký pionýři či co, tak 13-15 let.

A teď to přijde. "ačínají hrát staré i nové tramské písničky, ale tak, že se dusím jako Partyzán při zpěvu, nadskakuju a vztekám se, jako Rejpal když se Rozčilí a snažím se natáhnout do dálky Mauglího, abych měl hlavu co nejdál od těch převeckejch nadějí.

Bylo to snad nejdelší moje cestování vlakem. A k tomu jsem ještě vyrazil 9,20 Kčs za vlak, protože díky tomu řevu se našemu vagonu průvodčí obloučkem vyhýbala.

Tak uběh zas jeden vandr.

/Higi/

P R O D Á M B O U D U

čanaďy 42 /vysoké/
za 160.-

celta čverc. 40.-

maskáč za 150.-

0004 - Rejpal

Prodám -

vestu a

batla za 15.-

0005 - Bob Z.

Píseň mrtvý buše - Jan Vyčítal

Divnej pocit vždycky tady mám

věřte tomu co vám povídám

člověk už to tuší v týhle mrtvý buši
že tu zhasne jednou taky sám.

Povídám vám divnej kraj tu je

hrdlo ti tu někdo stahuje

děsně mě to kruší v týhle mrtvý buši
když se den vod planin vzdáluje.

Už tu zhaslo tvrdejch hochů pár

každej kterej se přes tu buš bral

teď už na ně přší v týhle mrtvý buši
každej tu svou duši zanechal.

Kamarád s bledou tváří

Píše se měsíc hladu a přetopenej motoráček čeká v "adní Třebáni. Ten náš vagon poznáte a jestli ne, pak ho nehledejte a nastupte si na jiný koleji: voň jezd - výpravčí Jurčovský nám ještě zamával, poslední usárny se namáčkly mezi civilní zavazadla. Šeří se, jako teď každou sobotu a nad dlouhou strání se vyhoup měsíc. "ěží, letí s náma, poskakuje na stromech přes pole a rokle - pořád za ušmudlanýmsklem - výbornej přespolní běžec.

Skuhrov - tma pohltila první slavný postavy Fer Westu, možná vopravdu první, ty který si v hospodě na Westendu vo tom všem aspon ještě zazpívaj. Blíží se Vižina, naše řady prořídly a ten měsíc se každou stanicí zastaví. Moc se mu nedivím, taky bych si prohlíd ty, kteří mi polezou nahoru ke sroubkům. Zdá se, že je spokojenej, v tuhle dobu zná svý lidi, protože zná jen hdrínové pana Foglara, Curwooda a Setona vobejvaj tyhle promrzlý chatrče na Brdech. V Hostomicích vystupuje poslední parta. Vosaměli jsme. Tohle je měsíc hladu po romantice, měsíc těch nejvyšších vohnů a rozpálených krbů, psích zpřežení a čmoudících petrolejových lampiček nad kožečinovejma h uněma zaž vokýnkama, tam, v tý hrozný tmě nahoře za černým Hřebenem. Měsíc se zastavil, tamy my jsme seskočili do mrazu a motoráček nás vopustil. / I při tom skřípění sněhu pod nohama jsem zaslechli kytaru, slabounce, jako když hraje jenom pro nás. Jak jsme stoupali, nebyla už taková tma, ke kytáře se připojil hlas a měsíc byl blíž a blíž.

/Marko Čermák/

-----ů

A to je pro dnešek vše a

A H O J

příště.